

Vtorek, četrtek in soboto izhajajo in veljajo v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — "
" četrto " 2 " 20 "

Po pošti:

za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — "
" četrto " 2 " 60 "

Vredništvo in opravništvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Oznani:

Za navadno trisporno vrsto se plačuje: 6 kr. če se tiska 1krat, 5 " " " 2krat, 4 " " " 3krat, večje pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 80 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo

Svojim bralcem;

ki so zbog nenadne in nenadomestljive izgube pokojnega vrednika gospoda Antona Tomšiča v skrbi, da bi utegnil naš list prestat, naznanjamo, ka je vse poskrbljeno, da bo naš list prej ko slej izhajal v Tomšičevem duhu in smislu, da ostane zadržaj in program „Slov. Naroda“ nepremenjen in da bomo vse storili, kar bi utegnili kolikor toliko nadomestiti izvanredno bistroumnost in genijalnost rajnega.

Vsi naši dosedanja sodelavci so nam tudi za prihodnje obljubili svojo pripomoč, neprestana skrb pa nam bode, da privabimo še več delavnih moči in tako zadostujemo slovenskemu občinstvu.

Vredništvo.

Izvirni telegrami „Slov. Narodu.“

Iz Gorice, 27. maja.

Tužna majka Slava! Naroda neizmerno zgubo srčno pomiluje „Soča.“

Iz Ormuža, 27. maja.

Smrt blagega Tomšiča, poznanega kot govornika na ormuškem taboru nas je globoko ganila in občutimo veliko žalost. Ostal nam bo v blagem spominu. Naj počiva v miru. Št. Miklavški narodnjaki.

Iz Kranja, 28. maja.

Prežalostno sočutje po britki zgubi vrlega vrednika „Slov. Naroda“, poštenega narodnjaka Tomšiča izrekujeta Čitalnica in „Sokol“ kranjski.

Iz Metlike, 28. maja.

Odkritosrčno milovanje — zaradi strašnega udarca. Vsedušno sočutje tuge in žalosti. Tomšiču večni spomin.

Iz Gorice, 28. maja.

Nagla smrt Tomšiča je v tukajšnjih slovenskih krogih neizmerno žalost obudila. Zopet velika nesreča za narod slovenski!

Slovensko šolstvo in slovensko duhovstvo.

Do najnovejšega časa so bile šole na Avstrijskem skoraj izključivo le pod duhovnim ali cerkvenim nadzorništvom. Postava od 25. maja 1869. pa določuje da se imajo pri šolskem nadzorništvu enakomerno vdeleževati: cerkev, šola, srenja in deloma tudi vlada. To postavu mora sleherni, ki nepristransko sodi, pravilno imenovati. To se sicer tudi sploh pripoznava, le od strani nekterih duhovnov še izhajajo v tej zadevi razna nasprotovanja. Na podlagi omenjene postave so osnovana sedanja deželna, okrajna in krajna šolska svetovalstva, ki imajo še dovolj lepih in važnih pravic v svojem delokrožju. Ti različni šolski sveti so kaj hvalevredne naprave. V teh imajo srenjski, šolski in cerkveni možje lepo priložnost, pravico in dolžnost, da morejo obilo koristnega za šolski napredek učiniti, ako jim je na izobraženju mladine in naroda kaj ležeče. Opazujmo pa, kako so zastopniki v okrajnih, zlasti pa v krajnih šolskih svetih na svojih važnih mestih delavni in kako se poganjajo, da bi šolstvo v smislu sedanjega časa povzdignili. Imamo pred očmi posebno

le kranjsko deželo. Ti sveti so sicer še le od novega leta sem, zahtevati se še toraj obilo ne more.

Učitelj, kot zastopnik v okrajnem in krajnem šolskem svetu, je z veseljem pozdravljal nove postave, ki mu dovoljujejo, da sme v svojih zadevah tudi sam nasvetovati, govoriti in sklepati; on se je novih pravic čvrsto poprijel ter si v tej zavesti koj prizadjal, da bi tudi druge za šolo vnel.

Srenjski možje so nove tirjatve le malo umeli ter se jih le mlačno vdeleževali. Njih napačne misli do šole, njih nevednost o šolski koristi, njih nevoljno žertovanje vsacega vinarja za šolske namene so še vedno na poti vsemu prizadevanju od strani učiteljeve.

Kaj pa slovenski duhovni, cerkveni zastopniki v okrajnem in krajnem šolskem svetu?

Več slovenskih duhovnikov je, ki so že od nekdanj vneti bili za odgojo in podučevanje mladine. Večina od teh še goji enako ljubezen do šolstva in narodske omike. Ti se radi vdeležujejo pri obravnavah šolskih, so tudi predsedniki v krajnem šolskem svetu, in krajni šolski nadzorniki. Nekteri podpirajo učitelje na vse strani, spodbujajo srenjčane za šolstvo in so še vedno pravi šolski prijatelji.

Nekaj takih mož je vlada celo imenovala za okrajne šolske nadzornike.

Žalibog pa, da veliko kranjskih duhovnikov ne moremo prištevati k omenjenim šolskim prijateljem. Mnogo jih je, katerim omenjena postava od 25. maja 1869. ni všeč, kateri toraj ne privoščijo srenjskim in šolskim možem, da se ti pri šolskem ogledništvu vdeležujejo. Ti toraj nočejo biti drugim pravični; kar so sami radi, tega bi ne privolili drugim, akoravno imajo poslednji enake pravice.

Žalostno je tedaj, da se nekteri slovenski duhovniki ne vdeležujejo z veseljem pri krajnih šolskih svetih, da se branijo biti predsedniki teh svetov, krajni š. nadzorniki, ktera častna mesta se jim zaupno podeljujejo.

Škodljivo je za šolstvo in narod, da privatno in očitno šolstvo sedanje grajajo, da vedno krivično tožujejo:

„Šola je od cerkve ločena, duhovniki nimamo nič več pri šoli opraviti.“ Zelo škodljivo je za prosto ljudstvo, da se mu sedanja šola tako črna narisa, da se mu še to malo veselje do šole jemlje.

Res, da cerkvene oblasti sedaj ne nalagajo duhovniku nikakoršnih dolžnosti, šolo zagovarjati in za njo skrbeti, ali kot zvest državljani in domoljubi bi moral on vse dobre naprave podpirati. Šole pa so in ostanejo še dalje koristne naprave; zlasti pa ne bodo svoj važen cilj ali smoter zgrešile, ako bodo pod umnim nadzorništvom.

Najboljša sestava šolskega nadzorništva pa je sedanja. Duhovni naj nikar ne mislijo, da brez njihove pomoči bodo nova nadzorništva nehala. Čeravno ne bodo mogla toliko koristiti, kakor tedaj, ko bi vsi složno ravnali, vendar se ne bodo vdala duhovnim nasprotovanjem.

Učitelji in srenje so prišli do lepih pravic v šolskih stvareh. Te pravice si bodo pa tudi ohraniti in braniti vedeli. In če bi se tudi srenje tega ne zavedale, so pa učitelji dandanašnji toliko pogumni, da bodo varovali pridobljeno svobodo in domače šolstvo.

Sicer pa naj tudi duhovniki premislijo, preden pride do resnega boja, da sovražniki šolstva so tudi sovražniki naroda! Slovenski duhovniki so bili zlasti kot učeniki dobrotniki slovenski. Varujejo naj se, da zaradi male neugod-

nosti v svoji strasti kot šolski nasprotniki ne pridejo ob svoje dobro ime! — Konečno še nekaj besedi „Danici“, ki v svojem listu od 19. m. dopisniku iz Kranjskega (12. m. v „Sl. N.“) očita, da je dopis „slov. tabor in slov. šolstvo“ pisal ali iz porednosti, ali iz „nevednosti“ (priprostosti). Iz „porednosti“ — da ne rečem več — grajajo nekteri duhovniki sedanje šolstvo nevednemu „priprostemu“ kmetu, dopisnik je pa iz „ljubezni“ do šolstva in slov. naroda svaril može, ki napak razkladajo in črtijo ljudem stvar, ktere ti ne razumejo in s tem škodujejo. — Dopisnik je pa sicer govoril le o ljudskih šolah, ne o ljublj. realci, na kateri edini šoli — težko še drugej — na Kranjskem ne hodijo k vsakdanji šolarski maši. Da pa principe novih šolskih postav imenuje „Danica“ ne ugodno seme, ktero bode prej ali poznej slab sad rodilo, moramo le obžalovati in jej povedati, da se s temi njenimi mislimi in načeli malo kdo slaga, tudi izobraženi slovenski narod ne več; neizobraženi jih pa ne razume.

Iz državnega zbora.

Govor državnega poslanca dr. Koste v državnem zboru 25. maja t. l.

„Že gospod predgovornik na tej (desni) strani visoke zbornice je pretresoval formalno stran adresnega vprašanja. Dolžnost se mi zdi tudi nekoliko besed o tem izustiti in oslobodujem se narprej vzeti v misel naslov te predlozbe. Ne bom govoril več o „ustavnem odboru“. Veseli me neizmerno, da je gosp. predsednik vsled mojega vgovora moral priznati, ka ustavnega odbora ni, ter da odbor, kateri se tako imenuje, ni imel pravice, si to ime prilastiti. (Dobro! na desni.) Kar pa hočem naglašati, je to, da imamo danes pred seboj sporočilo „s predlogom“, da se snuje adresa.

Prosim slavno zbornico premisliti besede: „s predlogom“. Mi tedaj nimamo sporočila odborovega o predlogu, ampak sporočilo odbora s predlogom in vendar je moj cenjeni predgovornik na tej (desni) strani visoke zbornice popolnem jasno razložil, da se smejo predlogi v tej visoki zbornici le predlagati kot predlogi vlade ali kot predlogi posameznih udov, da se pa v opravljenem redu, če bi se še tako skrbno iskalo, nikjer ne najde opravičenje odbora samostalne predloge predlagati visoki zbornici. Vgovarjalo se je, ka je vsaj navada, da odbori na primer pri posvetovanji o budgetu stavijo resolucijske predloge.

Mislím, da o tem ni dvombe, ka sme to, kar so po opravljenem redu kot dodaten predlog, kot amendement posamezni udje pri družem branji predlagali, tudi odbor kot dodaten predlog kot amendement predlagati, in zdelo bi se mi bilo razumljivo, če tudi nekako dvomljivo, ko bi bil odbor prišel s sporočilom o predstojećem predlogu in bi konečno izrekel opombo, naj se sklène resolucija, da se osnuje adresa na Nj. Veličastvo. Jaz bi bil tudi v tem slučaju slovesno protestoval, da pride odbor z izdelano adresno; dovolim si samo prašanje: ko bi pri posvetovanji o kakem predmetu, o budgetu ali kaj družem, kteremu udu prišlo na misel naznaniti amendement: „Slavna zbornica naj sklène, da se po posameznem udu predložena adresa izda na Nj. Veličastvo“ ali bi gospod predsednik tedaj ne rekel, da je to poseben predlog ter da treba

o njem še obravnavati? In visoka zbornica bi mu pri-
trdila po vsej pravici.

Zato se popolnem slagam z gospodom govornikom
na tej (desni) strani zbornice in izrekam kot svoje
mnenje, da se mi dozdeva proti opravičnemu redu, ka-
je odbor sporočilo stavi s samostalnim predlogom ter
da je nasprotno opravičnemu redu, ka se je o njem
posvetovalo. (Dobro! na desni.)

Odbor predlaga adresu na Nj. veličastvo. V ko-
liko je adresa na Nj. veličastvo le čin kurtoazije, od-
govor na pozdrav poslan zbornici s prestola, nima mo-
rebiti one važnosti, ktera je lastna predlogu, da se po
lastni inicijativi, po inicijativi visoke zbornice približamo
stopnicam prestola ter razprostrimo svoje mnenje. Ne
morem si gledé delavnosti visoke zbornice misliti važ-
nejega čina, nego da po lastni inicijativi, iz svojega
nagiba razloži na stopnicah prestola svoje mnenje. Tak
predlog bi moral imeti vsaj globoko, popolno, v vsacem
oziru zadostujočo zaslombo. Adresni odbor predlaga a
za svoj predlog ne pove nikakoršnih razlogov. Sporo-
čilo, v katerem bi morali biti razlogi adresi, nima v
svojih desetih vrstah nič družega, nego to, ka se od-
boru dozdeva potrebno, da se osnuje adresa; zakaj se
mu dozdeva potrebno, ni razvidno v sporočilu. (Pri-
znanje na desni, smeh na levi.)

Rečenega ni nič, ker navaja odbor le dva mo-
menta. Prvi je „posvetovanje o odboru predstoječimi
predlozbi.“ Znano nam je, da se je predložba vsled
sporočila odborovega rešila edinim dnevnim redom in
takrat ni našel odbor povoda predlagati adresu na Nj.
veličastvo.

Drugi dve predložbi, kateri ste se odkazali
odboru, še do zdaj niste prišli v definitivno posve-
tovanje odborovo. Ne razvidim tedaj, kako bi napelja-
vali ti predložbi k tacemu predlogu. Gotovo je tedaj,
ka besede „posvetovanje o odboru v predposvetovanje
odkazanimi predlozbi“ niso družega nego fraza. Pa
da so tudi več, ima vendar zbornica in vsak ud pra-
vico zahtevati, da se mu uzroki naznani, ki so odbor
napeljali k tako važnemu predlogu, kakor je predlog o
adresni na Nj. veličastvo. Pravico k temu ima vsak
ud te zbornice in cela zbornica, odbor pa, kteremu to
ni bilo mari, ni spolnil svoje dolžnosti.

Odboru prav za prav niso bile predložbe, ampak,
kakor se tu pove „zlasti objavi ministerstva povod, sta-
viti adresin predlog,“ in odbor je tako naiven, da misli,
ka so postali znani omenjeni objavi vsacemuudu visoke
zbornice, ker so odborove seje bile javne. Če so bile seje
javne imam pravico se jih udeležiti, nikakor pa dolž-
nosti, in zahtevati smem, da mi odbor ako stavi važen
predlog, poda v lasten pretres one ministerke objave
(velik nemir na levici) iz katerih poskuša dokaz, da je
adresin pregled potreben. (Priznanje na desni. Dobro
in ploskanje na galeriji.)

Predsednik: Prosim, da je na Galeriji mir.

(Dalje prih.)

D o p i s i.

Iz Novega mesta majnika meseca. [Izv. dop.]
Našim kulturonosnim pruskim opičarjem se slaba godi.
Bati se je, da tisti krški raki, ktere je pohrustal cesar
Viljem, njim v želodci obleže in sicer iz samega strahu,
ker je „Slov. Narod“ in za njim nekoliko nemških listov,
to pošiljatev svetu objavil. Zakaj pa tudi rake pošiljate?
Pa vi bote to reč že vedeli, saj je vaš nemškutarski
tovarš in glava te druhal, gosp. Ausetz, kakor je sam
po svetu pravil, na poziv, naj pové, kaj raki veljajo v
Berolin odgovoril, da nič, „dass noch er zu grosem
Danke verpflichtet ist.“ To se nekako čudno glasi!
Nam ste nekđaj očitali, da smo rubeljni plačani ruski
agentje, kaj pa, ko bi se bila ta reč zabrnila? Vaša
hvaležnost je sumljiva.

Konradov izstop iz ljubljanskega konstitucional-
nega društva je naše prusofilne nemškutarje tako osupnil
in poparil, da so za nekaj dni vsi ob pamet prišli; to
jih je za nekoliko ur v kozji rog vgnalo, kajti boje se,
in strah jih je. Slaba vest se je tudi njim enkrat
oglasila in če tudi predrzni v svoji prusko-liberalni
misliji, zbal so se vendar strahopetno, da je ta izstop

znamenje, da bi vendar enkrat utegnila vlada šibo za-
služene kazni zavijati tudi nad njihimi konstitucijo-
nalnimi pleči. Tudi pri nas imamo nekaj udov tega
društva in ti so cesarski kraljevi možje. Čas je, da
tudi vi poberete kopita in zapustite to društvo. Dosti
ste že zakrivali v oziru na domovino v svojih pisarnicah
in izvan njih, tako, da vam ne bo lahko spokoriti se.
Saj imate doma svoj korupcijski inštitut, nemško kazino,
kjer prekrščujete mlade strahopetne avskultante iz zna-
čajnih narodnjakov v slovenske odpadnike in liberalne
pruske kulturne hlapce. Kazinini „pudelballi“ so že
marsikako domoljubno srce popačili in čas je, da se
zatare to gnjezdo pruskih os na slovenskih tleh.

Iz radoljskega okraja, 27. maja. [Izv. dop.]
Kakor drugod ni zadovolilo imenovanje Wurzbacha za
vladnega deželnega glavarja, tako je s početka tudi pri
nas enaki glas odmeval, to imenovanje nam je pa v
drugej zadevi prav po volji; okrajni glavar Wurzbach
je vladnega deželnega glavarja brat in po obstoječih
zakonih za nastavljenje uradnikov pri uradih, v katerih
pridejo v službeno dotiko, ne smejo ob enem biti na-
stavljeni taki, kateri so jim v rodu; za gotovo se na-
dejamo tedaj, da bo naše ljudstvo rešeno in bo mesto
visoko aristokratskega in plemenitega gospoda do-
bilo za okrajnega glavarja kakega tako priljudnega,
pravičnega in obče spoštovanega gospoda, kakor je
gospod sodnik Lah. Ljudstvo se nadeja, da novo na-
domesteni glavar ne bo razširjenja samouprave zadr-
ževal, da bo gledal na to, da bodo občinski odbori
brez daljnega nepotrebnega odloga se izvolili, da se
bo izmed že čez pol leta izvoljenih volil novi župan
itd.; ta gotovo ne bo segal v občinsko področje in ne
bo hodil na komisije zaradi stavljenja novih hiš in dru-
gih stavb, zaradi sestavljanja spricel takim mladenčem,
kteri oproščanja od vojaščine prosijo. Pa tudi v lastnem
področji bi dostikrat treba ne bilo, da je ravno okrajni
glavar na komisiji, vsaj mi mislimo, da bi pri odkazo-
vanji lesa za sekanje v Jelovci sekvestra nadzoroval in
nadomestoval kaki nižji uradnik gotovo s takim vspe-
hom kakor on. Nadjamo se, da bo prihodnji glavar
bolj hitro izdeloval naše prošnje in pritožbe in ne bo
čakal, da bi ga morali po časnikih k temu siliti, kakor
se je zgodilo pred kratkim v št. 55. „Slov. Naroda“ in
baje vendar še ona pritožba rešena ni. Nadejamo se
da se občinskim predstojništvom ne bodo pravice kra-
tile, marveč da se bo razširjenje občinske samouprave
nadaljevalo, posebno pa da se slovenščini v uradu ne
bo krivica delala; gospodu Wurzbachu pa voščimo, da
srečno odide in vstopi kar častiteljno pričakuje v mi-
nisterstvo, če ne za ministra vsaj za Hofrata.

Iz Prage, 25. maja. [Izv. dop.] „Slov. Nar.“
se do zdaj še ni zmenil nikoli žalostnih prigodjavev v
česki žurnalistiki, kateri se že nekoliko let sem ponav-
ljajo pri vsaki tudi najmanjši priložnosti. „Sl. N.“ je
imel dobro, da se ni mešal do zdaj nikoli v te reči,
mislé si, saj je to le domača zaležitost českih žurnalov,
naj si to razkavsajo sami med seboj, kaj nam po tem,
saj se to ne tiče českega naroda samega. Ali ni tako
ostalo. Nesrečno in za dotične kroge jako sramotno
kavsanje českih žurnalistov vedno le veči postaja, tako
da je obrnilo na sebe pozornost slovanskih prijateljev
in sovražnikov. Slovanski prijatelji obžalujejo nesrečne
spore, ki ne morejo ostati brez slabih nasledkov na
narod in kakor čujemo, je slovansko društvo v Moskvi
začelo posredovati v spravo. Želeti bi bilo dobrega
uspeha, ali — pričakovati ga ni.

Poglejmo si torej tudi mi nekoliko to reč. Pred
vsem se mora konstatovati, da se spor vrti le glavno
okolo osebnosti, princip mu ni skoraj nikoli vzrok, in
kedar je bil začetek kakšnemu sporu princip, konec
mu je bila: osebnost. Iz vseh dozđajnih sponov pak je
videti častilakomnost in dobičkarija. — Kdor hoče spo-
znati začetek vseh teh sporov, naj le išče v „Nar. Li-
stih“, „Politiki“ in „Pokroku“ poslednjih treh let, tam
je povedano vse, vsem osebam, okoli katerih se ti spori
vrté, do oči, tu ena tam druga stranka. Začetek spada
v dobo pred kacimi 8 leti, in od te dobe zadosti tudi
najmanjša še tako neugodna reč in gradiva je dosti za
ravsanje na celi mesec. Kakor je najmanjša iskrica
povod ognju na suhi slamnati strehi, tako tudi tu. Do-

zdanji spori so še vsi dosti srečno izšli. Ko so se vsi
dobro izgovorili, izzmerjali in kolikor mogoče z blatom
okidali, je zopet vse utišilo, ker so se nadavke konečno
morale nedostavati. To je bilo torej vselej še dosti
dobro in brez slabih nasledkov za celek, škodo je od-
nesel vselej ta ali oni z dotičnih listov, ker je zgubil
nekoliko naročnikov. A zdaj? Zdaj ne zadosti nadavki,
zdaj se mora iti pred sodnijo, kjer si obé stranki
v obraz povesti še enkrat vse mogoče surovosti, in po-
tem je ena iz njih obsojena, ali gmotno ali pa moralčno.
V ponedeljek je imela porota eno, denes ima drugo
tako obravnavo in sledi jih še mnogo. To je le začetek.
Listi, ki imajo braniti pravice naroda, ki imajo mo-
ralno učinkovati na vzvišenje omike narodne, dajejo
svojemu narodu le pohujšanje. Listi, ki so poprej pred
ravno to sodnijo vsi skupaj se morali braniti z vsó mo-
gočo silo težkemu tlaku Herbst-Giskrove „svobodne
dóbe“, ti listi stoje zdaj ali sedé na onem mestu, kjer
jih je tožil poprej državni pravdnik, in kriče po poli-
ciji proti svojemu soboritelju za narodne pravice. In
zakaj? Zbog tega, ker so si ti listi drug družemu na
poti — narodu českega pak so na poti vsi
ti listi. Ko bi narod česki sodil, obsodil bi vse, ko-
likor jih je, in smelo smem reči v čast českega naroda,
da nima nikakoršne zveze s takim ravnanjem českih
listov. Českega narodu je to gnjusno. Le enega še do
zdaj nisem čul, da bi se bil potezal za tega ali onega,
ali vsi soglasijo v tem: ne obsodite enega, ampak vse,
in dajte nam novi list, kateri bo branil nepristrano in
nesebično naše pravice. Kolikor čujem in vidim, si
vsakdo želi novi list, kateri bi ali moral molčati proti
nadavkom neizgibljim in iti svojo nepristrano narodno
pot. Gotovo bi takovi list shajal najboljše, kajti iz go-
tovega vira vem da obem listom pošiljajo naročniki
svoje iztise neodprte nazaj.

Slovenci varujte se pred takovo neslogo. — Na
dnevnem redu je tu ta spor in svečenje zastav. Dve
leta že imamo tu na „Konjaskem trgu“ vsaki praznik in
vsako nedeljo „slavnost.“ To ali ono društvo, ki je
staro ali novo, sveti svojo novo zastavo, ktera mora
biti krasna in dragocena, naj že stoji kar hoče. Koliko
je tukaj društev, sam bog vé in vsako društvo mora
imeti svojo zastavo. In to so v prvi vrsti društva raz-
ličnih rokođelcev, katerih glavna naloga je, društvenike
podpirati. Svoj s težkimi žuli pridelani krajcar odnese
v društvo (navadno je pak vsakdo pri 2, 3—5 društvih).
Društvo mora imeti zastavo, novo, lepšo negoli druga
društva. Denar za podporo društvenikov
z bran se da za zastavo; to ne zadosti, društveniki
morajo še priplačevati za druge ljudi. Zastava stoji
400—800 gld. Ti so tu. Zdaj še „slavnost.“ Slavnost
društvo zopet stoji nekoliko stotakov, posameznega pa
nekoliko petakov, če jih ima, ker mora pri „slavnosti“
imeti novo obleko (vsako društvo ima svojo uniformo)
in mora zraven na oni dan dobro živeti. Družina nje-
gova pak, in on ž njo trpi lakoto celi teden na to in
dolgo potem še čuti nasledke-lepe zastave in „slavnosti“.

Najlepše karakterizirajo „Hum. Listi.“ v poslednji
svoji številki ta društva in te „slavnosti“ s sledečim
utipom: Tu se snuje novo društvo, ktero ima nalogo
sešteti vse zastave in je poslalo prošnjo v Rim k sv.
Očetu, naj letos ustanovi kaki novi praznik, v kateri bi
moglo to društvo svečiti svojo novo zastavo. Društvo
je potrebno, ker bi posameznemu ne bilo mogoče to
nalogo izvršiti, zastavo pak mora imeti in letošni praz-
niki in nedelje so že vsi zadani k enakim slavnostim.“

Komentar k temu dopisu naj si blagovoli čestiti
bralec narediti sam.

Politični razgled.

V no tranji politiki se je ravnokar dovršil ve-
levažen čin. V državnem zboru sklenena adresa usta-
vovercev se je v navadni avdijenci predložila Nj. veli-
častvu po predsednikih zbornice poslancev. Cesar je
predsednika Hopfen-a in Vidulich-a jako resno
sprejel ter bral odgovor, ki odobrava
politiko ministerstva nasproti večini
državnega zbora. Vladar je, kakor vedo pripo-

vedovati nekteri dunajski listi, rekel, da radovoljno sprejme izraze lojalnosti in zvestobe zbornice poslanske, da jih pa opominja pomagati, da se doseže notranji mir, cilj, kterega so on in vlada nameravali. Gotovost o tem se bo zvedla še le v petek, ko bo v seji predsednik poročal o osodi adrese. Dvomit vendar ni, da je odgovor cesarjev tak, da bo skoro konec ustavoverne gloriije, ter začelo počasi nadvladanje Nemcev vmikati se tolikanj zaželjeni ravnopravnosti. Kako se bodo osupnjeni ustavoverci dalje obnašali, ni razvideti. Najpred se bo obravnavalo in posvetovalo v zbornici poslancev o budgetu, morebiti tudi o galiških zadevah. Odločba je odvisna od tega bo li ustavoverna stranka ustrezala željam ministerstva.

Vlada se marljivo pogovarja s Čehi, namreč grofom Clam-Martinic-em in Rieger-om.

O volitvah na Hrvatskem nam dohaja brzojavno vesel glas, da so narodnjaki zmagali v dveh volilnih okrogih, voljena sta gospoda Kolarič, ravnatelj hranilnice in župnik Popovič. Vlada kandidat Gvozdanič je zmagal v Verovitiškem okraju.

V nemškem državnem zboru je spor, ki je pretel zaradi tega, ker je bil Bismark preobčutljiv zbog sklepa, da je glede določevanja dolgov za Alzasijo in Loréno treba privoljenja državnega zbora poravnati. Bismark je bil jako razdražen in je žugal, da odstopi, kar je napravilo potreben učinek na poslance, da so odjenjali. Kaj bi tudi ne, Bismark ne rasto na vsacem zelniku.

V Bruselju so bile manifestacije pred hišo Victor-a Hugo-ta, zbog pisma objavljenega v „Independance belge“.

Upor v Parizu je zmagal in pobit. Vsacemu se pri tej novici olajša srce, kajti divjost in stekla pijanost se je polastila upornikov in jim vdihnili tako surove, nesmiljene čine, da vsacega zona obide, ko čuje vsaki hip groznejše novice. Kak je obraz Pariza se lahko razvidi iz tega, da so celo iz Londona in Bruselja pompiieri hiteli požar gasiti. Uporniki so se v mestu srdito in ljuto borili, prizanašanje in „pardon“ ste bili na obeh straneh neznani besedi. Ceste in ulice so polne mrličev in ranjenih, za ktere se nihče ne briga, hiše razbite in zgorele, najimenitnejše stavbe v pepelu in ognju, iz družih šviga plamen, zlasti iz kleti in podzemeljskih prostorov, v ktere uporniki vlivajo smrdljivca in ga vžgo, vmes pokanje pušk, padanje bomb, to je podoba, kakoršne zgodovina še ni zabilježila, kajti požar Moskve in Saragose ni v primeri z dramo v Parizu nič. Uporniki so v svoji čudni dušni zmoti in zlobi, za ktero v nobenem jeziku pravega izraza ni, 64 talnikov (geisseln) med njimi pariškega nadškofa vstrelili, 20.000 upornikov je baje pobitih, v kletih pa neki polno mrličev. Nektera poročila trdijo, da je nad 50.000 ljudi mrtvih in četrti del Pariza razdjan. Tudi v tej bratomorni borbi so Francozi pokazali nekako genijalnost toda v najžalostnejem pomenu. Binkoštni ponedeljek je bil upor popolnem zmagal, zdaj vlada po toliki strasti mir, ljudje se vračajo k svojim opravkom, nazdravljajo vojake, organi vlade pa preiskujejo hiše po kompromitiranih, izmed kterih vsaj vodje ne morejo ubežati, ker jih nobena vlada ne pripoznava kot politične nego le kot navadne zločince.

Na Španjskem se je nadejati upora v smislu Carlistov. Don Carlos sam je v Bayonne in na meji je polno legitimistov.

V Turčiji se oblači politično obneje. Oholost in divjost Turkov nasproti Slavenom bo obrodila krvav sad. V Albaniji nastaja nemir, ker je Izmail Paša razžalil najplemeniteje rodove, v Bosni se tudi vse nadeja skornega boja in srbski rod Kući se je že polastil trdnjave Medun in je prepodil Turke. V Novem Pazaru so bile velike demonstracije v srbskem smislu, vsled kterih je 200 oseb zaprtih, kar je toliko pomenljiveje, ker je Novi Pazar priznано najvažnejša vojaška pozicija v Turčiji. Skozi defile pri Novem Pazaru si podasti Srbija in Črnagora po najbližjem potu bratovski roki in imata potem v rokah ključ do Bosne in Hercegovine. Najbolj zanimivo pa je to, da so med uporniki ravno tisti albaneški rodovi, ki se med

Srbijo in Črnogoro vtisnjeni, iz česa bi se dalo sklepati, ka ravnaajo Srbi, Črnogorci in Albanezi v popolnem porazumljenji. Fatalizem Turkov k sreči v Novem Pazaru ni napravil trdnjav — in tako morda vendar zasije „zlatna sloboda“ pred prage naših bratov.

Kakor poroča „Times“ iz Melite, se je med Arabljani v Algijeru upor na novo vnel, da so pa francoske čete še vsigdar upornike zmagale.

Razne stvari.

(Tomšičev pogreb.) Kakor blisk iz jasnega neba je zadela Tomšičeva smrt vsa domoljubna srca, iz vsih slovenskih pokrajin je odmeval glas tuge, sočutja o tej narodni izgubi. Nekaka posebna grenkoba pa je marsikod še pomnoževala tugo, ker so nekteri brezvestni pisarji raztrosili lažnjiv glas po nam neprijaznih nemških listih, da se je Tomšič otroval sam, ali bil otrovan. Neresnica teh sporočil pa se je kmalo obelodanila, kajti komisija, ktera je preiskala truplo rajnega, je izrekla svoj „parere“ v zapisniku odločno, rekoč, da je vsaka sumnja o samomoru krivična in lažnjiva, da se ni našlo v Tomšičevem truplu nikakoršnega strupa, ampak da je umrl Tomšič vsled seréznega (vodenega) mrtuda (Seröser Schlagfluss). Ako se tako sme imenovati, je bil ta izrek vsaj nekako malo tolažilo nasproti neizmerni izgubi in javno mnenje brez izjem ka je obsodilo lažnjive poročevalce. Javno mnenje je pa tudi sploh obžalovalo smrt obče tudi med našimi političnimi nasprotniki kot nenavaden značaj spoštovanega Tomšiča. To se je pokazalo sijajno pri sprevodu in pogrebu, kteri je bil na binkoštno nedeljo popoldne ob 5. uri. Pogreb je oskrbel dostojno tukajšnji pogrebni zavod, kakor so mu naročili mariborski rodoljubi oziroma v ta namen nalašč sestavljeni odbor in celo dejanje spreveda in pogreba se je vršilo tako impozantno, kakor treba pri tacem mrliču. Od blizo in daleč so prihiteli domoljubi skazati zadnjo čast neustranjenemu boritelju. Bela Ljubljana je poslala deputacije čitalnice, Sokola in dramatičnega društva, vsako teh društev pa krasen venec s trobojnimi trakovi in napisi; „Slovanska beseda“ v Gradcu, čitalnica na Ptuiji svoja predsednika; iz Zagreba, Brežcev, Sevnice, Blance, iz Lješe na Koroškem, iz Zatičine, iz Planine, iz Celja in Laškega trga i. t. d. so prišli izborni pogrebci, častitelji, pobratimi in znanci rajnega. Vrh tega se je mesto Maribor tako obilo vdeležilo, da se čuje le en glas, ka je bila zastopana vsa inteligencija mesta Maribora. Sprevod se je pomikal, spremljan od brezštevilne množice iz graškega predmestja skozi poštno, gosposke in koroške ulice na pokopališče, kjer smo črni zemlji izročili truplo pokojnega ter pokrili ga z venci posvečenimi mu od domoljubov v Ljubljani in Mariboru. Močen zbor združenih pevcev mu je na grobu zapel Jenkov „Blagor mu, kdor se spočije“, dr. Ploj iz Ptuja pa je nagrobnim govorom spominjal na zasluge rajnega in izgubo pretužno. Kako težko je bilo pri srcu, kako so solze silile tudi v moške oči, ne bo popisovalo naše okorno pero, narodno srce to samo razume, ktero je poznalo Tomšiča in njegov pomen za naš rod. — Obširen nekrolog o rajnem podamo svojim bralcem v prihodnjem listu. —

(Horrendum!) Z nekakim posebnim veseljem in vidno zadovoljnostjo prijavljata „Tagblatt“ in „Laibacher Zeitung“ od besede do besede enako vest, da deželna vlada tabora v Lescah ni privolila, timveč na pritožbo dotično prepoved c. k. okraj. glav. v Radoljci potrdila ne le zbog prve in tretje, ampak tudi zaradi druge točke, to je: zaradi končne uravnave gozdnih zadev na Gorenjskem! To je vendar jasno! C. k. okrajno glavarstvo v Radoljci in preljubezniva deželna vlada v Ljubljani sta drug drugega vredna, nevredna pa tako potrpežljivih —

(Tabor v Renčah) je prepovedan, „ker so točke posebno prikladne zaploditi sovražljivost v deželi živečih narodov in ker bi znali nastati žalostni nasledki.“ — Tako se glasi odlok dotične oblasti. Kakor

čujemo je grof Hohenwart gosp. dr. Kostl. ki je bil pri njem zaradi tabora v Lescah bajé odgovoril: „Ich begreife nicht, wie man so etwas verbieten kann!“ Da je to res, potem ne vemo, kdo ima gledé taborov odločilno besedo, nižji ali najvišji uradi, potem nastane vprašanje: Erklärt uns Graf Hohenwart — diesen Zwie-spalt sonder Art! —

(Imenovanje.) Deželni predsednik na Kranjskem je imenoval konceptnega pristava Antona Zupanca za začasnega c. k. okrajnega komisarja in konceptnega vajenca Rudolfa grofa Pace-Friedensberg za konceptnega pristava v obsežku politične uprave na Kranjskem. Kolikor ta dva gospoda poznamo, ni to imenovanje vsaj v narodnem oziru nikakoršna pridobitev.

(Otok Lakroma.) Sedanji posestnik tega krasnega otoka je dobil poročilo, da pride skoro ruski poslanec Novikov ogledat otok, da ga kupi za carsko domovino rusko.

(Anton Fister) naš rojak, znan iz dogodov 1848 l. na Dunaji, pri kterih je zavzimal jako odločilno mesto, se vrne, kakor čujemo, iz New-Yorka nazaj v svojo domovino. —

(Nova pošta.) V spodnjih Vremah se prične 16. t. m. nova c. k. pošta. V področje tega urada spadajo: Britof, Spodnje Vreme, Gornje Vreme, Gornje Ležeče, Vamlje, Goriče, Škoflje, Zavrhek, Barka, Votovlje, Misleče in Vajeje.

(Poraba železa.) Koliko se po svetu porabi te tako potrebne kovine, bi se nekoliko dalo iz tega posneti, da je samo Švedska leta 1868 pridelala v 796 rudnikih 12.594.000 centov.

(V Brni) se je blagoslavljala binkoštni ponedeljek zastava tamošnjega „Sokola“. Svečanost je bila sijajna, vdeležilo se je mnogo društev iz Prage, med kterimi so se posebno odlikovali mesarji v svoji lepi opravi in svitlimi sekirami; skoro iz vsacega večega kraja so prišle deputacije, tako da se je s to svečanostjo demonstrativno dokazalo, ka stoji mesto na slovanskih tleh.

(London) ima po štetvi, ki se je dokončala pretekli mesec 3.251.804 prebivalcev, kteri živijo na prostoru, ki zavzima 122 angleških milj. Od leta 1861. se je pomnožilo število prebivalcev za 447.815.

(Konrad mecenat.) Po mnozih nemških listih se menda kot naročena „reklama“ širi novica, da je baron Konrad za časa svojega vsakako predolzege bivanja na Kranjskem, bil podpornik in zaštitnik vsih znanosti, umetnij in literature, tako da bi se skoro mislilo, ka so Medicejci v primeri z njim in takim hvaleisanjem bili navadni težaki. Jako vstreženo bi nam tedaj bilo, ako bi dotični dopisniki, ki so te nepoznane lastnosti gospoda barona izvohali, blagovolili naznaniti natančnejša sporočila, da vsaj spoznamo umetelnike, pesnike med ljubljanskimi nemčurji ter njih kraso — in umotvore.

(Hitrost telegrafa.) Angleški časniki pri-poveduje, da je po indo-evropskem telegrafu neko sporočilo iz Londona bilo brzojavljeno v 3 minutah v Kurači, v 4 minutah v Bombaj in v 5 minutah v Kalkuto.

(Vienac zabavi in pouci) broj 21 ima naslednji zanimivi zadržaj: Krvava dioba. Iz krajiškoga života, pripoveda L. Vukelić. — Zvonjelica. Spjevao L. Vukelić. — Kuc . . . kuc . . . kuc! Piše Ivan Turgenjev, prevodi Milutinov. — O emancipaciji ženâ, piše Dragutin Jambrečak. (Konec.) — Predlog o izdavanja občega naučnoga rječnika na hrvatsko srbskom in bugarskom jeziku, piše Stojan Bošković. — Listak. — Dopisnica vredništva.

(Beseda.) Vsa slovanska društva in korporacije na Dunaji napravijo v saboto dne 3. junija v dvoranah „Zobel“-ovih (Fünfhaus) besedo. Program je: 1. godbine, 2. pevske, 3. gledališke predstave, 4. ples. Med jako izbranimi pesmami nahajamo tudi Vilharjevo „Mila lunica“, ktero je za zbor vredil slavnoznan A. Förchtgott.

Listnica vredništva:

Gosp. Matevž Masten v Vrdeli. „Ta svoj pogovor“ nikakor ne moremo tiskati, ker nam je malo mari „da plamen, kateri je začel goreti, se ne bo ugasnil.“ Sicer Vam pa svetujemo, da tako neslane šale, da bi Vaš dopis ute gnil sploh komu pridobiti veliko naročnikov, rabite na ugodnejem mestu.

Dunajska borsa 30. maja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	59 fl	30 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	69 „	10 „
Kreditne akcije	280 „	— „
London	124 „	85 „
Srebro	122 „	75 „
Napol.	9 „	91 „

Vsem ki so našemu nepozabljivemu sinu oziroma bratu

Anton-u Tomšič-u

pri njegovem pogrebu skazali zadajo čast, izrekamo iz globine srca najgorkejo zahvalo.

V Mariboru, 30. majnika 1871.

Anton Tomšič, oče; Marija Tomšič, sestra; Franjo, Josip in Alojzij Tomšič, bratje.

P. n.

pogrebem, ki so se vdeležili sprevoda in pogreba gospoda

Anton-a Tomšič-a,

izrekajo najsrčnejo zahvalo

Lastniki in vredništvo „Slov. Naroda.“

Vse predmete, ki se naznanjajo po raznih časnikih, naj spadajo v eno ali drugo struko, poskrbi N. Glattau-a Bazar za 10 % ceneje, kakor jih dotične firme naznanjajo. — Popolni cenik o več nego 15.000 predmetih zastoj in franko.

Po naslednjih čudovito nizkih cenah

prodaja in razpošilja v kronovine

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji,

Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse, Nr. 51, v Todesco-vi palači.

darila za gospode, gospe in otroke:

Blago iz dunajskega usnja,

znano kot najboljši fabrikat na svetu.

Ročne torbice za ženske z jeklenim obro-
čem, ena prav velika gld. 1.20, 1.50; iz
najfinejšega šagren-usnja s pozlačeno klju-
čavnico in okvirom, ena po gld. 1.80, 2.50;
velike gld. 3. 3.40; prav velike gld. 3.80,
4; s predtorbico za 1 gld. več.

Praktični portemonnais, za gospe, gospode
in otroke, s pozlačenimi zapornicami ali
gumi-trakom po kraje. 35, 50, 85; fini gld.
1, 1.30, 1.70; prav fini gld. 1, 2.50, 3, 3.50.

Praktični toki za smodke po kraje. 40,
60, 80; fini gld. 1, 1.20, 1.50; najfinejši gld.
2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Pisma in denarnice s praktičnimi predeli
po kraje. 60, 80, gld. 1; fine gld. 1.30,
1.50, 1.80; najfinejši gld. 2, 2.40, 2.80, 3.20, 4.

Znamne knjižice (notiz) kraje. 10, 15, 20,
25, 30; najfinejši v usnji vezane kraje. 40,
50, 60, 80 gld. 1.

Potne torbe iz najmočnejšega usnja, s za-
porno ključnico po gld. 2.10, 2.40, 2.70,
3.10, 3.70, 4, 4.30, 4.80. Cene računene po
velikosti.

Waterproof-popotni kovčegi, praktično
upravljeni in razdeljeni po gld. 2.40, 2.80,
3.50, 4; prav veliki po gld. 4.50, 5, 5.50, 6.

Potne sklenice s kupico in usnjem prevle-
čene po gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2.10, 2.40.

Krasni albumi

na izbiranje in v čudoviti mnogovrstnosti.
eden za 25 podob kr. 35, 60, 80, gld. 1;
najfinejši okinčan gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2,
2.50; za 50 podob kr. 65, 90, gld. 1.20,
1.50; najfinejši okinčan s podobami itd. gld.
1.80, 2, 2.50, 3, 3.50, 4; album za 100 po-
dob gl. 3, 3.50, 4, 5 do gl. 12; za 200 po-
dob gl. 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7 do gl. 18,
slednji v najnovejši krasotni obliki.

Albumi z muziko, igrajo, ko se odpro, dva
lepa napeva, jako pripravi za darila in
kinč salona. V obliki pol osmerke, najele-
gantnejše vezani gld. 8.50; še finejši gl. 11,
najfinejši gld. 14, 16. V obliki 1/2 osmerke
ravno tako upravljeni gld. 11, 12, 14, 16,
18; krasotvori v obliki četvorke gld. 14,
16, 18, 20, 24.

Pisne mape, vsaka s zaporom, jako praktične
gld. 1, 1.20, 1.50, 2; s popolnim pisilnim
orodjem gld. 2, 2.20, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Neseržiji najokusnejše izdelani z vsemi šival-
nimi potrebščinami po kraje. 45, 60, 80,
gld. 1; veliki gld. 1.50, 1.80, 2 itd.; prav
veliki, najfinejši gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50,
5; krasotvori za darila gld. 6, 7, 8, 10,
12, 14.

Pahlje za plese in šetanje

v naječi zberki. Ena priprosta, lepa, kraje.

Čestiti prebivalci po deželi, ki bi iz Dunaja kar koli radi imeli, lahko vse brez izjemka dobé iz N. Glattau-a pariškega bazara. Tudi najmanjše naročilo se strogo, solidno in vestno izvrši.

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse Nr. 51, Eck der Wallfischgasse v Todesco-vi palači.

NB. Prodajalcem poseben rabat.

30, 40, 50, 60; s prav lepo slikarjo kr. 40,
60, 80, gld. 1, 1.20, 1.40; najkrasnejše oprav-
ljena gl. 1.80, 2, 2.50, 2.80, 3.20, 4.80, 5;
Bouquet cvetlic s znotraj skrito pahljo,
ktera po volji izgine, po kr. 80, gld. 1, 1.50;
najfinejši po gl. 2.50, 3, 3.50.

Najboljši glavniki iz trdega kavčuka.
1 česalni glavnik kraje. 15, 20, 25, 30, 35;
1 gost glavnik kr. 20, 25, 30; 1 glavnik z
ročajem kr. 25, 30, 35; 1 vtekljivi glavnik
kr. 30, 40, 50; 1 žepni glavnik kr. 10, 15,
20; 1 obvodni glavnik za otroke kr. 10, 20,
25, 30; 1 žepni glavnik s zrcalom in kr-
tačo kr. 25, 30, 40, 50.

Najboljše, po novem načinu napravljene
krtače, kakoršne se le tu dobe. 1 krtača
za glavo kr. 30, 40, 50; fine kr. 65, 85,
gl. 1; najfinejši gl. 1.50; 1 krtača za obleko
kr. 50, 60, 80, gl. 1, 1.20; najfinejši gld.
1.50, 1.80, 2; 1 prav fina krtača za zobe
kr. 15, 20, 25, 30, 35, 40; 1 krtača za nohte
kr. 25, 30, 35, 40, 50, 60, 80.

Toaletno milo samo posebno fino. 12 kosov
velikega Glycerinovega mila gld. 1.15; 12
velikih kosov mila iz grenkih mandelnov
kr. 85, gld. 1.10; dvanajstorka cvetličnega
mila z raznimi vonjavami gld. 1.90, 2.50;
dvanajstorka mila v podobi raznovrstnega
sadjar kr. 95. Sicer vse druge baže.

1 pisna garnitura, obsežajoča 100 najfine-
jših listov papirja s povoljnimi črkami in
imeni, 100 najfinejših zavitkov in 100 pe-
čatnih znamk. Vse to vkup za gld. 1; še
finejši gl. 1.35; najfinejši z barvanimi zavitki
gld. 1.70.

1000 pečatnih znamk, pozlačeno tiskanih
na nov patentiran način gumiranih, s po-
voljno firmo, grbom itd., velja le gl. 1.60;
500, gld. 1.25.

Najpotrebnejši na potova-
nji je dober Lefauchaux-revolver, s kte-
rim se v 6 sekundah zanesljivo 6krat vstrelji,
brez da bi se petelin napel; razen te hi-
trosti to orožje tudi daleč nese, na 7 mil-
imetrov gld. 13.50. 100 patron gld. 3.50;
na 9 milimetrov gld. 17, patrone gld. 4;
na 12 milimetrov gld. 19, patrone gld. 4.50.
Pestni revolverji 5" dolgi po gld. 8.50,
patrone gld. 3.50.

Resna beseda kadilcem! Neredko se pri-
peti, ka po slabem papirju za cigarete o-
stane v ustih slab okus, škodljiv zdravju.
Temu se je prišlo v okom, ker se zamore ka-
diti turški tabak brez papirja prav prijetno.
1 steklena cev, v katero se nabaše tabak,
ktera nadomesti papir in prihrani vso majo
velja le kr. 25.

Kolosalna razprodaja

od več na kant prišlih fabrik za marele in
solnčnike.

Dežniki (marele). Velika lepa marela gld.

1.50, 1.90; Alpaka-dežnik gold. 2.80, 3.50;
Dežnik iz ponarejene svile (Zanella) gld.
3.20, 3.60, 4; iz težke lionske svile po gld.
5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50.

Solnčniki. Pomladni solnčnik iz lionske
svile gld. 1.90, 2.20; s svilno podlogo gld.
2.80, 3; iz navadnega blaga kr. 60, 80; ve-
lik solnčnik iz tkanine kr. 80, gld. 1, 1.20;
iz težke svile gld. 2, 2.40, 2.80; s svilno
podlogo gld. 3.20, 3.80, 4, 4.50; senčniki
gld. 1.80, 2.50, 3.

Tovarniška zaloga najboljših preramnic,
za ktere se daje poročstvo. Dvoje iz angle-
ških koncev kr. 45, 60, 80; svilnatih kr. 85,
95, gld. 1.10, 1.60.

Imenitni peresniki in noži iz bessemer-
jekla, znani kot najboljši na svetu, po kr.
20, 30, 40, 60, 80, gld. 1, 1.20, 1.50.

Imenitne žlice iz bessemer-jekla, dobro po-
cinjene, kakor srebrne nikdar barve ne spre-
mené. Dvanajstorka jedilnih žlic kr. 85,
finejših gold. 1.20; dvanajstorka žličice za
kavo kr. 45.

Kineško srebro s srebrnimi ploščami,
boljši kot navadno kineško srebro, ker se
predmeti iz kineškega srebra prevlečejo z
močno srebrno ploščo, se prodajajo le v
podpisnem bazarju. Poročstvo za kineško
srebro s srebrnimi ploščami se daje na 10
let. 12 žlic le gl. 16.50, žlice za kavo
gld. 9.20; dvanajstorka nožev in villic
gld. 26.50, 28; žlica za sočivje gl. 3.90,
4.60; 12 nožev za dessert gld. 9.80, 12;
1 solnica najelegantnejše oblika gld. 2.40,
2.85, 3; Štupnica (za poper) gld. 1.45, 1.90;
razsipavec za sladkor gld. 1.90, 2.10; 1
velika žlica za mleko gld. 2.75, 3.40;
1 velika žlica za juho gld. 5.40, 6.40,
7; Slonjaki za nože v novi jako ele-
gantni obliki gld. 3.25; 1 par miznih
svečnikov gld. 4, 4.90, 5.85, 6.30, 7.25.

Kina-Alpaka-žlice, zbog lepote in vztraj-
nosti imenitne. 12 navadnih žlic gld. 2.35,
2.75, 3.50, 4.50, 5.20; 12 žličice za kava gl.
1.80, 1.60, 2.35; 1 velika žlica za juho kr.
90, gld. 1.20; za mleko kr. 45, 60.

Prave pipice za smodke iz morske pene
lepo zrezljane po kr. 50, 80, gld. 1; kras-
otvori po gl. 1.50, 1.80, 2, 2.50; po ravno
taki ceni so tudi gladke pipice z ustnikom
iz jantara v zalogi.

Najfinejši štajarski in angleški noži in
vilice, dvanajstorka z lesenim ročajem gld.
2, 2.40, 3; z bivolno-koščenim ročajem gld.
4.50, 5, 5.50, 6; najfinejši gld. 7, 8, 9; dva-
najstorka za dessert gld. 2, 2.50, 3, 3.50,
4, 5.

Alpaka-svečniki, zbušnjeni, priznani kot
najboljši: visokost 4" 5" 6" 7" 8" 9" 10"
po kr. 40, 50, 60, 70, 80, 90, gl. 1.

Žepni trmometri v etui po samo 25 kr.

Najnovejši neseržiji v podobi zlatih jajc,
v katerih je tul poln šivank, dvojni konci in
naprstnik iz kineškega srebra, veljajo le
kr. 30.

Dalekogledi (Perspective) z najboljšim ste-
klom, ki daleč dobro kažejo po kr. 60, 80,
gld. 1.

Angleške škarje najboljše baže: škarje za
izrezljavanje kr. 15, 20, 25, 30; 1 škarje
za vrezavanje kr. 25, 30, 35, 40, največje
kr. 50, 60, 70; krojaške škarje kr. 45, 65,
80, gld. 1, 1.20; 1 škarje za luč za svetil-
nice s smrdljivcem kr. 35; 1 verižica za
škarje kr. 20.

Žepne svetilnice s tako priljubljenimi sle-
pilnimi šipami po kr. 60, 70, 80; s 4 krat-
nim slepilom gld. 1, 1.20; v podobi knjige
za vkup zložiti gld. 2.50; svetilnica za bez-
rokavčni žep kr. 80.

Okviri za fotografije po kr. 4, 6, 10, 15;
fini kr. 20, 30, 40; najfinejši kr. 60, 80; v
kabinetni obliki kr. 50, 60, 80, gld. 1, 1.20.

Izvrstne angleške britve (za vsako se
daje poročstvo na dva leta) 1 Gladstone
Razor kr. 80; 1 Prince of Wales Ra-
zor gld. 1.20; 1 prav fina General Na-
pier Razor gld. 1.60; 1 najfinejša Ad-
miral Razor gld. 2; 1 Model Razor,
najboljša britev na svetu gld. 3, 3.50. Vse
britve v nožnicah. Nožnice z dvema brit-
vama najboljše baže gld. 1.80; Milo za
briti kr. 15, 20; 1 jermen na vijak kr. 45,
brez vijaka kr. 25; pasta za jermen mazati
kr. 25.

Vsacemu gospodu neobhodno potrebno.

Zabojček za briti in toaletu, fin, s ključ-
nico, z velikim zrcalom in naslednjimi po-
trebnimi rečmi: 1 fina angleška britev, 1
milo za briti, 1 škatlja iz kovine, 1 kamen
za brusiti in poostriiti, 1 glavnik, 1 krta-
čica za zobe, 1 fina pasta za zobe, 1 kos
voščene pomade, 1 kos mila za roke, 1 skle-
nica fine pomade, 1 flaçon francoskega olja
za lase. Vse to vkup le gld. 2.80.

Jeklena perosa: Škatljica s 144 najboljših
peres kr. 30; Kuhn-ova perosa 1 karton
kr. 60, 80, gld. 1; angleška kr. 80, gld. 1,
1.20; dvanajstorka peresnih ročajev kr. 5,
10, 15, 20, 30, 40.

Ecritaires, elegantno polirani kovčeki, s
predali, v njih: peresni ročaj, svinčnik, gumi
za izbrisati, 12 jeklenih peres, 2 kosa
finega pečatnega voska le 35 kr.